

[Indenrigsministeren.]

Medlem, der har talt fra Bondepartiets Side, plejer ikke at være sarte. Jeg tror, man kan have mange forskellige Møinger om dem, men det vil ikke blive den almindelige Opfattelse her i Landet af de ærede Medlemmer, at det netop er Hensyntagen til andre, der præger dem.

Jeg har om disse Rentespørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen talte om, altid gjort gældende, at der er to Veje at gaa, og disse Veje maa til enhver Tid betrædes. Den ene Vej er den at øve Indflydelse paa det almindelige Renteniveau, udnyttende de Muligheder, der til ethvert givet Tidspunkt foreligger. Jeg søgte paa det Tidspunkt, som alle kyndige ved forelaa i 1933—34, at faa disse Muligheder udnyttet paa bedst mulig Vis. Det lykkedes til Dels. Den største Konvertering, der nogen Sinde er gennemført her i Landet, omfattende 600 Mill. Kr., blev gennemført, Resten blev standset. Men det er aldrig faldet mig ind at tage Ansvar for at fremsætte Forslag, anvendende Midler som dem, det her drejer sig om. Jeg har aldrig indladt mig paa i den økonomiske Politik og i Rentespørgsmaalet at spille *va banque* med Landets Interesser. Det andet, man skal sætte ind paa under de Forhold, hvorunder Landbruget virker, er ved Midlers Tilvejebringelse ad anden Vej at lette den Rente- og Gældsbyrde, der hviler fra tidligere Tid. Og det er ogsaa sket, ogsaa efter at det har været muligt at knække Landstingets Magt paa det Omraade. Siden 1936 er gennemført for det første det Rentetilskud, som blev forkastet i 1935. Dernæst er gennemført den konjunkturbestemte Rente, der er til saa stor Gavn for Statshusmændene. Dernæst er gennemført det store Saneringsforslag, der igen er udvidet i Aar, omfattende 140 Mill. Kr., og i Kraft af hvilket gammel dyr Gæld i høj Grad bliver afløst, og saaledes at den fremtidige Rente bliver konjunkturbestemt. Og det er virkelig min Hensigt at være med til at fortsætte denne Politik. Man var meget nær ved en meget omfattende Fortsættelse af den ved de Forhandlinger, der fandt Sted i Landbrugsraadet, og kunde Landbruget have samlet sig om dette, saa ved man, Regeringen var rede til at gennemføre det. Desværre kunde kun Husmandsorganisationerne give Tilslutning dertil. Denne Politik agter jeg at fortsætte, og jeg haaber, at de Forhandlingstraade, der er bristet paa dette Omraade, igen vil kunne knyttes i den kommende Tid.

Men disse Synspunkter byggede for-

uden paa det, jeg her har nævnt. paa en anden Tankegang, som man aldrig ser det ærede Bondeparti være særlig inde paa, nemlig denne, at det er ikke nok at skabe Rentesaenkning, at skabe Lettelser med Hensyn til Renter og Gæld paa det Tidspunkt, vi nu lever, hvis det blot fører med sig, at alle Lettelserne kapitaliseres i kommende Tider, og vi derfor igen efter Aars Forløb er ude i de samme Vanskeligheder. Jeg har aldrig set, at Bondepartiet har forstaaet dette. Bondepartiet tænker altid paa Øjeblikket, altid paa dette, om man kan sige: Nu har vi stillet saa og saa meget til Raadighed for Landbruget. Men Virkningerne for den kommende Slægt — aldrig har jeg set, at de ærede Medlemmer har tænkt derpaa.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen talte dernæst om, hvilke Procenter der anvendes over for visse Firmaer ved Diskontering i Nationalbanken. Det kan jeg ikke svare paa; jeg er jo ikke Nationalbankdirektør, og jeg vidste ikke, at det ærede Medlem vilde stille Spørgsmaal derom; ellers kunde jeg maaske have sendt dem over til Nationalbanken. Jeg ved ikke af, at det normale er, at Nationalbankens Diskonto ligger over Renten paa første Prioritet i Landbruget. Det tror jeg ikke, man kan sige er det normale, og jeg ved ikke, i hvilken Periode det ærede Medlem har set noget saadant.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgte, om jeg vilde underkende en Nationaløkonom som Keynes. Nej, det vil jeg virkelig ikke. Jeg har lært alt for meget af hans Betragtninger til, at jeg skulde gøre det. Derimod føler jeg mig fuldkommen overbevist om, at Keynes vilde underkende et Forslag som det, der her foreligger. Jeg synes i det hele taget, det er ganske fantastisk, at Nationaløkonomers Navne blot kunde tænkes med Berettigelse at blive nævnt i samme Aandedrag som det Forslag, der her foreligger. Det er at gaa for vidt, ærede Forslagsstillere!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vil jeg gerne sige, at den Omstændighed, at man giver Udtryk for, at Kronesaenkningen i 1933 øjeblikkelig havde den og den Virkning, har intet som helst at gøre med de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard og i øvrigt vi fra konservativ